

แผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนน

องค์การบริหารส่วนตำบลดินชี

พ.ศ. ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลดินชี
ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินชี
ที่ตั้ง ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลดินชี ๑๐๗ หมู่ที่ ๓
ตำบลดินชี อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๔๓-๘๔๓-๕๐๖
www.dinchi.go.th/

คำนำ

อุบัติเหตุทางถนนก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และของรัฐ ตลอดจนความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศเป็นอย่างมาก ในแต่ละปีมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนปีละประมาณ ๑๒,๐๐๐ คน และความสูญเสียทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่า ๒ แสนล้านบาท ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วนอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง โดยการบูรณาการร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดนโยบายให้จังหวัดดำเนินการขับเคลื่อนให้มีการจัดตั้งศูนย์ความปลอดภัยทางถนนอำเภอ ตำบล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนตำบล เรียกโดยย่อว่า “ศปถ.ตำบล” โดยยึดกรอบแนวทางตามแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อให้ทุกภาคส่วนนำไปพิจารณาร่วมดำเนินการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการฯ ซึ่งตำบลดินจี่จะใช้ประกอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ที่หน่วยงานเกี่ยวข้องจะได้ร่วมดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ อันจะนำไปสู่การลดอัตราการสูญเสียชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ของทางราชการในพื้นที่ตำบลดินจี่ และนำไปสู่การลดความสูญเสียในภาพรวมระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศในโอกาสต่อไป

(นางสาวศิริรัตน์ อัครสกุลเรือนรุ่ง)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ ปฏิบัติหน้าที่

ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนตำบลดินจี่

บทที่ ๑

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน องค์การบริหารส่วนตำบลคีนี

๑. สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคีนี

๑.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลคีนี ตั้งอยู่ที่ ๑๐๔ บ้านโนนหนามแท่ง หมู่ ๗ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีพื้นที่ประมาณ ๖๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๓,๑๒๕ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลนาทัน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลนาบอน อำเภอคำม่วง และตำบลแซงบาดาล อำเภอสมเด็จ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลกุดบาก และตำบลโคกภู อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลทุ่งคลอง อำเภอคำม่วง

๑.๒ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลคีนี แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๑ ตำบล ได้แก่

หมู่ที่ ชื่อหมู่บ้าน

- ๑ บ้านคีนี
- ๒ บ้านคีนี
- ๓ โกลสนาม
- ๔ บ้านโพนแพง
- ๕ บ้านโพนแพง
- ๖ บ้านห้วยสมอทบ
- ๗ บ้านโนนหนามแท่ง
- ๘ บ้านทุ่งสว่างพัฒนา
- ๙ บ้านท่านาเล่า
- ๑๐ บ้านโพนแพง
- ๑๑ บ้านคีนี

หมู่ที่ ๑,๒,๑๑ บ้านคีนี หมู่ที่ ๓ บ้านโกลสนาม หมู่ที่ ๔,๕,๑๐ บ้านโพนแพง หมู่ที่ ๖ บ้าน ห้วย
สมอทบ หมู่ที่ ๗ บ้านโนนหนามแท่ง หมู่ที่ ๘ บ้านทุ่งสว่างพัฒนา หมู่ที่ ๙ บ้านท่านาเล่า

๒. ลักษณะการปกครอง

การปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองแบ่งออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน

ประชากร รวมทั้งตำบล ๔,๓๒๓ คน (ที่มา : ปี ๒๕๖๔ (เดือนพฤศจิกายน) สำนักทะเบียนอำเภอคำม่วง)

- หมู่ที่ ๑ บ้านดินจี่	๓๗๓ คน
- หมู่ที่ ๒ บ้านดินจี่	๕๗๗ คน
- หมู่ที่ ๓ บ้านโคกสนาม	๔๕๓ คน
- หมู่ที่ ๔ บ้านโพนแพง	๔๕๙ คน
- หมู่ที่ ๕ บ้านโพนแพง	๑,๑๐๙ คน
- หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยสมอทบ	๑,๐๙๙ คน
- หมู่ที่ ๗ บ้านโนนหมามแพง	๕๒๓ คน
- หมู่ที่ ๘ บ้านทุ่งสว่างพัฒนา	๔๒๔ คน
- หมู่ที่ ๙ บ้านท่านาเลา	๗๓๘ คน
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านโพนแพง	๖๘๙ คน
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านดินจี่	๕๖๐ คน

ศาสนา

การนับถือศาสนาชาวตำบลคลองเส ส่วนใหญ่นับถือ ศาสนาพุทธ ประมาณ ๙๙% รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม ประมาณ ๐.๕% ศาสนาคริสต์ ประมาณ ๐.๕% (ข้อมูลประชากร สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่)

๓. ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลดินจี่ มีลักษณะเป็นที่ราบเชิงเขา ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม

๔. เส้นทางคมนาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญสามารถเดินทางติดต่อกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลนาบอน เทศบาลนาทัน และองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง และอำเภอต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยสามารถเดินทางได้ทางรถยนต์ บนถนนทางหลวงหมายเลข ๕๐๗๗

๕. การคมนาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ ใช้การคมนาคมโดยทางบก การเดินทางส่วนใหญ่ใช้รถยนต์และรถจักรยานยนต์ส่วนตัว เนื่องจากไม่มีรถประจำทาง ไม่มีรถไฟผ่าน การใช้รถใช้ถนนไม่หนาแน่น ไม่ค่อยเกิดอุบัติเหตุทางถนน องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ ห่างจากอำเภอดำพระพรหม ประมาณ ๑๐.๕ กิโลเมตร

๖. การศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเส มีหน่วยงานและสถานศึกษาที่เป็นของรัฐบาล ไม่มีของเอกชน ตั้งแต่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (เด็กเล็ก - มัธยมศึกษาตอนต้น) และการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ดังนี้

๖.๑ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กาฬสินธุ์ เขต ๒ จำนวน ๓
โรงเรียน จัดการเรียนการสอนระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๓ โรงเรียน คือโรงเรียนบ้านโพน
แพง โรงเรียนบ้านดินจี่ และโรงเรียนนันทบุรี จัดการเรียนการสอนระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (โรงเรียน
ขยายโอกาส) จำนวน ๒ โรงเรียน คือโรงเรียนบ้านโพนแพง และโรงเรียนบ้านดินจี่ และจัดการเรียนการสอนระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ - มัธยมศึกษาปีที่ ๓ (โรงเรียนบ้านโพนแพง และโรงเรียนบ้านดินจี่

๗. การสาธารณสุข

ข้อมูลสถานบริการสาธารณสุข

สถานบริการสาธารณสุขของรัฐกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ แห่ง ดังนี้

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลดินจี่

๘. การท่องเที่ยวและประเพณี

๘.๑ สถานที่ท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ มีแห่งเดียว คือ ซากกะตูกโดโนเสาร์

บทที่ ๒

กรอบแผนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่

แผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงหลักที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางถนน ทั้งด้านพฤติกรรมผู้ขับขี่ ด้านยานพาหนะ ด้านถนน และด้านสภาพแวดล้อม ให้บรรลุเป้าหมายของทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน

๑. วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นสู่มาตรฐานการสัญจรที่ปลอดภัยด้วยกัน

Committing to Standard of Safe Journey Together

๒. พันธกิจ

๑. เสริมสร้างสมรรถนะให้กับระบบบริหารจัดการภาครัฐด้านความปลอดภัยทางถนนเพื่อให้เกิดการทำงานได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๒. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาคน พัฒนาความรู้ พัฒนามาตรฐาน และนวัตกรรมด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อลดการสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนน และลดภาระของรัฐจากการสูญเสียโอกาส ทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการลดจำนวนผู้พิการและทุพพลภาพจากอุบัติเหตุทางถนน

๓. ส่งเสริมให้เกิดรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐ

๓. เป้าประสงค์

๑. ระบบบริหารจัดการภาครัฐด้านความปลอดภัยทางถนนมีการทำงานในลักษณะบูรณาการ ทั้งแผนงานและงบประมาณที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ และมีองค์การวิชาการความปลอดภัยทางถนนในการติดตามและเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายด้านความปลอดภัยทางถนนที่สำคัญระดับอำเภอ

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเส มีถนนและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและลดความรุนแรงอันเกิดจากการชน

๓. ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตยานพาหนะที่มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากลสำหรับผู้บริโภคชนทุกกลุ่ม

๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และมีแนวทางการใช้ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕. เป้าหมาย ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน เป็น ๐ ซึ่งที่ผ่านมาอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนไม่เคยเกิดขึ้น

๕. ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ ๑ การปฏิรูประบบการจัดการด้านความปลอดภัยทางถนน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ มีระบบการจัดการ ระบบงาน ระบบสนับสนุน ที่เอื้อต่อการดำเนินการแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง และสามารถวัดผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์ได้

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ ระบบการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนมีการบูรณาการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ ทั้งในด้านการดำเนินการระหว่างหน่วยงาน ระบบข้อมูลงบประมาณ สมรรถนะการทำงานของฝ่ายปฏิบัติ ในภาพรวมได้

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถองค์กรการบริหารความปลอดภัยทางถนน มีเป้าหมายเพื่อปรับโครงสร้างการบริหารนโยบายความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัดให้มีความกระชับ และมีเป้าหมายร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการลดอุบัติเหตุทางถนน และเป้าหมายเชิงบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องแต่ละหน่วยงาน

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพระบบฐานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน

เป้าหมายที่ ๓ การปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มสัดส่วนงบประมาณ ทรัพยากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยทางถนนของภาครัฐ และประสิทธิภาพการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัด

เป้าหมายที่ ๕ เพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนนช่วงเทศกาลอย่างบูรณาการทรัพยากรของภาครัฐในเชิงรุก และสามารถลดการสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๖ พัฒนาหน่วยงานด้านวิชาการด้านความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัด

กลยุทธ์

๑. เพิ่มขีดความสามารถองค์กรการบริหารความปลอดภัยทางถนน

๒. การปฏิรูประบบข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน เพื่อให้เกิดข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนที่มีคุณภาพและเป็นเอกภาพ นำไปสู่การกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัดและระดับอำเภอที่มีประสิทธิภาพ และการสื่อสารให้ความรู้แก่สังคมเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมแห่งความปลอดภัยทางถนน

๓. การปฏิรูปกฎหมายและการบังคับใช้ เพื่อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางถนนที่ทันสมัยและนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

๔. การปฏิรูปด้านงบประมาณ เพื่อส่งเสริมให้เกิดกลไกจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรในการบริหารความปลอดภัยทางถนนเชิงบูรณาการ

๕. ปฏิรูปการทำงานช่วงเทศกาล ๗ วัน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาครัฐในการลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะเวลาสั้น

๖. ปฏิรูปการวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนางานวิจัยและงานวิชาการที่จำเป็นต่อการกำหนดนโยบาย เพื่อนำไปสู่กระบวนการในการปรับปรุงการบริหารงานด้านความปลอดภัยทางถนนของภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบริบทของสังคม รวมถึง การถ่ายทอดองค์ความรู้จากต้นแบบการบริหารนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในทุกช่วงวัยส่งเสริมระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัยลดปัจจัยเสี่ยงหลักด้วยแนวคิดเชิงบูรณาการ วางรากฐานสังคมแห่งการเรียนรู้

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ อัตราการเสียชีวิตอุบัติเหตุทางถนนจากปัจจัยเสี่ยงหลักลดร้อยละ ๒๕ ใน ๕ ปี

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ สร้างพฤติกรรมด้านความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มเยาวชน มีเป้าหมายเพื่อการสร้างจิตสำนึก และ พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้องตั้งแต่ปฐมวัย จากการเรียนรู้ทั้งจากการเรียนในหลักสูตรและสภาพแวดล้อมทางสังคม

เป้าหมายที่ ๒ ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในสังคม มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย รวมถึงการสร้างจิตสำนึกขับขี่ปลอดภัย และการมีน้ำใจในการใช้รถใช้ถนนในสังคม

เป้าหมายที่ ๓ ส่งเสริมให้เกิดผู้ขับขี่คุณภาพ

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการปัจจัยเสี่ยงหลักที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุทางถนนในผู้ใช้รถใช้ถนนทุกกลุ่ม มีเป้าหมายเพื่อลดอัตราความสูญเสียจากพฤติกรรมการขับขี่ที่ไม่เหมาะสม อันได้แก่ เมาแล้วขับ ขับรถเร็ว รัดจรรย์ยานยนต์ และความปลอดภัยในการเดินทางของเด็กและเยาวชน

เป้าหมายที่ ๕ ลดและป้องกันความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มเยาวชน

๒. สร้างการเรียนรู้วัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในสังคมไทย เพื่อส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย รวมถึงการสร้างจิตสำนึกขับขี่ปลอดภัย และการมีน้ำใจในการใช้รถใช้ถนนในสังคม

๓. ส่งเสริมคุณภาพผู้ขับขี่ เพื่อสร้างผู้ขับขี่ที่มีความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการขับขี่ที่ปลอดภัย รวมถึงการมีพฤติกรรมการขับขี่ที่ปลอดภัยด้วยการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการปัจจัยเสี่ยงหลักที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุทางถนนในผู้ใช้รถใช้ถนนทุกกลุ่ม เพื่อลดอัตราความสูญเสียจากพฤติกรรมการขับขี่ที่ไม่เหมาะสมอันได้แก่ เมาแล้วขับ ขับรถเร็ว รัดจรรย์ยานยนต์ และความปลอดภัยในการเดินทางของเด็กและเยาวชน และ กลุ่มนักท่องเที่ยว

๕. เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดมาตรฐานการท่องเที่ยวทางบกที่ปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ และระบบการจัดการนักท่องเที่ยวให้สามารถเดินทางท่องเที่ยวทางถนนได้อย่างปลอดภัย มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อการใช้รถใช้ถนนเพื่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ประเทศไทยขนส่งทางถนนปลอดภัย ๔.๐

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ยกระดับมาตรฐานสู่สากล สร้างความได้เปรียบด้วยองค์ความรู้ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้แก้ปัญหา พัฒนาความเป็นมืออาชีพ และวางรากฐานสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ ต้นทุนจากภาคขนส่งอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุทางถนนลดลง

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มมูลค่าการให้บริการภาคขนส่งอย่างเป็นมืออาชีพ และทันสมัย มีเป้าหมายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าประเภทบริการด้านการขนส่งทางบกด้วยมาตรฐานการประกอบการขนส่งผู้โดยสารและการขนส่งสินค้าที่ปลอดภัย

เป้าหมายที่ ๒ ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของยานพาหนะเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและรองรับการเติบโตในกลุ่มอาเซียน มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพยานพาหนะในการให้บริการด้านการขนส่งทางบกนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันและรองรับการเติบโตในกลุ่มอาเซียน

เป้าหมายที่ ๓ ยกระดับถนนที่ปลอดภัยตามมาตรฐานสากล มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงโครงสร้างถนนเพื่อนำไปสู่การลดปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน และ พัฒนาระบบจัดการถนนที่เอื้อต่อความปลอดภัย

เป้าหมายที่ ๔ ยกระดับการจัดการการให้บริการการขนส่งทางบกที่ปลอดภัยด้วยนวัตกรรม มีเป้าหมายเพื่อประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรม

เป้าหมายที่ ๕ พัฒนาศักยภาพที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นมืออาชีพด้านความปลอดภัย มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนนทั้งภาครัฐสถาบันการศึกษาและภาคเอกชนในการเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบภายนอกด้านความปลอดภัยทางถนน พร้อมทั้งเป็นกลไกทางวิชาการในการปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดการการให้บริการขนส่งทางถนนที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๖ ส่งเสริมการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนให้ประชาชนใช้รูปแบบการเดินทางด้วยการใช้ยานพาหนะที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าประเภทบริการด้านการขนส่งทางบกด้วยมาตรฐานการประกอบการขนส่งผู้โดยสารและการขนส่งสินค้าที่ปลอดภัย (Green Logistics)

๒. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพยานพาหนะในการให้บริการด้านการขนส่งทางบกสู่มาตรฐานสากล

๓. พัฒนาโครงข่ายถนนที่ปลอดภัย เพื่อปรับปรุงโครงสร้างถนนเพื่อนำไปสู่การลดปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน และพัฒนาระบบจัดการถนนที่เอื้อต่อความปลอดภัย ปรับปรุงถนนให้เกิดความปลอดภัยโดยการแก้ไขจุดเสี่ยง จุดอันตราย (Black spot Improvement Program) และพื้นที่ที่มีอันตรายซ้ำทาง รวมทั้งการกำหนดมาตรการเชิงป้องกัน เพื่อลดหรือชะลอการเกิดขึ้นของจุดเสี่ยงด้วยแนวทางการจัดการทางเชื่อมทางเข้าออก (Access Management)

๔. ประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนและนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรม โดยการพัฒนากระบวนการตรวจสอบพฤติกรรมจราจรที่ละเมิดและกระทำผิดตามกฎหมาย รวมถึง การกำหนดบทลงโทษ

๕. พัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นมืออาชีพด้านความปลอดภัย เพื่อพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนนทั้งภาครัฐ สถาบันการศึกษาและภาคเอกชนในการเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบภายนอกด้านความปลอดภัยทางถนน พร้อมทั้งเป็นกลไกทางวิชาการในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการการให้บริการขนส่งทางถนนที่ประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ประชาชนเพื่อถนนปลอดภัย

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ความปลอดภัยทางถนนเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของทุกคน
ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ จำนวนองค์กรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมความปลอดภัยทางถนน
เพิ่มขึ้นทุกปี

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ส่งเสริมความมีส่วนร่วมเพื่อลดอุบัติเหตุทางถนนจากทุกภาคส่วน มีเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดความรับผิดชอบจากทุกภาคส่วนในการร่วมกันสร้างแนวทางและมาตรการในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในบริบททางสังคมในแต่ละภาคส่วน

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในภาคเอกชน โดยการสนับสนุนให้ภาคเอกชนจัดตั้งเครือข่ายภาคเอกชนเพื่อถนนปลอดภัย และจัดทำมาตรการองค์กรเพื่อการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน การสื่อสารเพื่อส่งเสริมและให้ความรู้ในการดำเนินการมาตรการองค์กรในภาคเอกชน รวมถึงผลักดันให้ภาครัฐจัดการประกวดมอบรางวัลสถานประกอบการดีเด่นด้านการดูแลความปลอดภัย ทางถนนภายในองค์กร ทั้งในขณะทำงาน และนอกเวลางาน

๒. ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้ภาคเอกชนที่ธุรกิจเกี่ยวกับการขนส่งและโลจิสติกส์ต้องดำเนินการจัดทำมาตรฐาน ISO๓๙๐๐๑ เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการการขนส่งสินค้าที่ปลอดภัย

๓. ผลักดันการส่งเสริมความปลอดภัยทางถนนเป็นกิจกรรมด้าน CSR เช่นเดียวกับกิจกรรมอื่นๆ

๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในชุมชน โดยการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายชุมชนเพื่อถนนปลอดภัย และจัดทำมาตรการชุมชนเพื่อการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน การสื่อสารเพื่อส่งเสริมและให้ความรู้ในการดำเนินการมาตรการองค์กรในชุมชน รวมถึงผลักดันให้ภาครัฐจัดการประกวดมอบรางวัลชุมชนดีเด่นด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนน

๕. พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมกับการจัดการความปลอดภัยทางถนน โดยส่งเสริมให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านความปลอดภัยทางถนนในชุมชน และสนับสนุนโครงการนำร่องเพื่อชุมชนถนนปลอดภัย และขยายผลไปยังพื้นที่ต่างๆ รวมทั้ง การส่งเสริมมาตรการบังคับเชิงสังคม (Social Sanction) ในหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น มาตรการด้านชุมชน และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างการเรียนรู้การใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยในชุมชน เช่น การสร้างสนามฝึกการขับขี่ปลอดภัย การรณรงค์ลดพฤติกรรมเสี่ยง

๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุในสถานศึกษา โดยการสนับสนุนให้สถานศึกษาการจัดทำมาตรการองค์กร และกำหนดตัวชี้วัดด้านความปลอดภัยของนักเรียนในสถาบันการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมและให้ความรู้ในการดำเนินการมาตรการองค์กรเพื่อถนนปลอดภัยในสถานศึกษา พร้อมทั้งจัดประกวดโครงการรณรงค์ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา

๗. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุในภาครัฐ โดยการสนับสนุนให้ภาครัฐ
การจัดทำมาตรการองค์กร

๘. พัฒนากล้องข้อมูลและองค์ความรู้การจัดการมาตรการองค์กรเพื่อความปลอดภัย
ทางถนน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย และสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้ง่าย
นำไปสู่การต่อยอดองค์ความรู้และการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ และเป็นการขยายพื้นที่การเรียนรู้ในวงกว้าง
โดยการพัฒนาช่องทางการสื่อสารและระบบในการรวบรวมข้อมูลกรณีศึกษาและตัวอย่างในการจัดการ
มาตรการองค์กรเพื่อความปลอดภัยทางถนน รวมถึง พัฒนาช่องทางการสื่อสาร เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์
การจัดการมาตรการองค์กรเพื่อความปลอดภัยทางถนนตามบริบทขององค์กร

บทที่ ๓
สถานการณ์และแนวโน้มการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบลคันทอง

๑. เป้าหมาย

เป้าหมายการดำเนินงานในการลดอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลคันทอง ในภาพรวมด้านความปลอดภัยทางถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลคันทอง เพื่อต้องการเพิ่มความปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้รถใช้ถนนทุกประเภทโดยแผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลคันทอง ได้กำหนดไว้ คือ

๑. ลดอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้เหลือน้อยที่สุด
๒. สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในตำบลคันทอง

การกำหนดเป้าหมายของผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน เป็นการใช้อัตราของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลคันทอง (ข้อมูล ๓ ฐาน) และเป้าหมายหรือตัวชี้วัดของจังหวัดได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าจำนวนผู้เสียชีวิตและจำนวนการเกิดอุบัติเหตุทางถนนต้องลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ เทียบกับปีก่อนหน้านั้นในช่วงเวลาเดียวกัน

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลคันทอง ได้มีการกำหนดมาตรการในการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนน จำนวน ๖ มาตรการ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการเดินทางทุกมิติ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยทหารในพื้นที่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน ในลักษณะยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง (Area Approach) นำมาตรการดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในช่วงปกติ และช่วงเทศกาลต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคันทอง เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ดังนี้

๑. มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงด้านคน
๒. มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงด้านถนนและสภาพแวดล้อม
๓. มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงด้านยานพาหนะ
๔. มาตรการดูแลความปลอดภัยให้แก่กักท่องเที่ยว
๕. มาตรการความปลอดภัยทางน้ำ
๖. มาตรการด้านการช่วยเหลือหลังเกิดอุบัติเหตุ

๒. การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายในและภายนอก

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายในและภายนอก หรือ SWOT Analysis ของการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลคันทองได้ดังนี้

๒.๑ สถานะแวดล้อมภายในประเด็นจุดแข็ง (Strength : S)

๑. มีการบูรณาการการทำงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน
๒. การใช้รถใช้ถนนไม่หนาแน่น จึงทำให้การเกิดอุบัติเหตุต่ำ
๓. ประชาชนมีความรู้เรื่องการใช้รถใช้ถนนดี และชำนาญทาง
๔. มีเครือข่าย บุคลากร กระจายทุกพื้นที่ (อาสาสมัคร มูลนิธิ)

๒.๒ สถานะแวดล้อมภายในประเด็นจุดอ่อน (Weakness : W)

๑. การบังคับใช้กฎหมายไม่ต่อเนื่อง
๒. งบประมาณมีน้อยเมื่อเทียบกับภารกิจ
๓. ขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ และเครื่องจักร
๔. สภาพถนนในบางแห่งไม่เหมาะสม
๕. อาสาสมัครยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง
๖. ประชาชนยังไม่มีความตระหนักในด้านความปลอดภัยและการมีวินัยจราจร

๒.๓ สถานะแวดล้อมภายนอกในประเด็นโอกาส (Opportunity : O)

๑. ภาครัฐให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง
๒. ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากภาคเอกชน
๓. มีการประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆ จากส่วนกลางที่ได้รับความสนใจจากภาครัฐ
๔. มีระบบเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ และทันสมัย ทั้งด้านการสื่อสารและการปฏิบัติการ
๕. มีการปรับปรุง วิวัฒนาการ และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ในด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

๒.๔ สถานะแวดล้อมภายนอกในประเด็นอุปสรรค (Threat : T)

๑. พฤติกรรมของประชาชนที่ขาดจิตสำนึก ขาดวินัยและไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
๒. การเพิ่มปริมาณของประชากรและรถเพิ่มมากขึ้นทุกปี
๓. งบประมาณที่นำมาสนับสนุนไม่เพียงพอและไม่ต่อเนื่อง
๔. การทำงานของบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติงานแบบบูรณาการขาดความต่อเนื่อง
๕. การให้ความสำคัญของแผนงานโครงการ และกิจกรรมเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยทางถนนของแต่ละหน่วยงานยังมีน้อย
๖. สังคม วัฒนธรรม และค่านิยมที่ไม่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัย

๓. หน่วยงานที่ร่วมดำเนินการ

จากการศึกษาการจัดทำแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลนิจ ได้กำหนดแผนในการแก้ไขปัญหาตลอดทั้งในภาวะปกติและช่วงเทศกาล การประสานความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชน มูลนิธิ อาสาสมัครต่างๆ โดยมีหน่วยงานที่ได้บูรณาการในการปฏิบัติ ดังนี้

๑. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดกาฬสินธุ์ สาขาพิบูล
๒. สถานีตำรวจภูธรคำม่วง
๓. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอคำม่วง
๔. โรงพยาบาลคำม่วง
๕. อำเภอคำม่วง
๖. มูลนิธิ อาสาสมัคร ทุกแห่ง ในอำเภอคำม่วง

๔. ปัจจัยความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคันทิชี

๑. ปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุทางถนน จำแนกออกเป็น ๔ ปัจจัย ดังนี้

๑.๑ ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลงจากการดื่มขมอมินเมาหรือการใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุสูงกว่าผู้ขับขี่ที่ปฏิบัติตามกฎจราจร เนื่องจากไม่สามารถครองสติและบังคับยานยนต์ได้ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

๑.๒ สภาพร่างกายไม่พร้อมในการควบคุมรถเนื่องจากมีสภาพร่างกายอ่อนเพลียจากการขับรถเป็นเวลานานและการพักผ่อนไม่เพียงพอมีโอกาสหลับในหรือการตัดสินใจของผู้ขับขี่ช้าลง

๑.๓ ผู้ขับขี่และผู้โดยสารยานพาหนะมีพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนนและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขับขี่รถในขณะเมาสุรา ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ขับรถเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด ขับขี่รถโดยขาดทักษะและความชำนาญ การไม่สวมหมวกนิรภัย ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย และไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรเกี่ยวกับสัญญาณไฟจราจรป้ายจราจรและเครื่องหมายจราจรต่างๆ

๑.๔ ความประมาทเลินเล่อ ขาดวินัยของผู้ขับขี่ยานพาหนะและใช้เส้นทาง

๒. ปัจจัยด้านรถ/ยานพาหนะ

๒.๑ ขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์พื้นฐานในยานยนต์ คือ ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์ยานพาหนะที่พร้อมใช้งานได้อย่างเหมาะสม

๒.๒ ขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย คือ อุปกรณ์ที่ช่วยป้องกันหรือลดความรุนแรงในขณะเกิดอุบัติเหตุลงเพื่อความปลอดภัยของผู้ขับขี่และผู้โดยสาร

๒.๓ การปรับแต่งสภาพยานพาหนะ คือ ยานพาหนะที่มีความดัดแปลงสภาพและใช้งานผิดประเภทส่งผลต่อประสิทธิภาพและมาตรฐานความปลอดภัยของยานพาหนะอันอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

๒.๔ การบรรทุกที่ไม่ปลอดภัย คือ ยานพาหนะมีการบรรทุกน้ำหนักมากเกินไป การบรรทุกสูงเกิน การบรรทุกวัสดุอันตรายเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดซึ่งอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

๓. ปัจจัยด้านถนนและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ ไม่มีอุปกรณ์ควบคุมการจราจร เช่น ไม่มีเครื่องหมายจราจร ไม่มีป้ายจราจร ไม่มีสัญญาณไฟจราจร หรือทัศนวิสัยการมองเห็นได้ไม่ชัดเจน

๓.๒ ลักษณะทางกายภาพของถนนไม่สมบูรณ์ เช่น มีการก่อสร้างถนนใหม่ การซ่อมแซมถนนเดิมที่ชำรุดยังไม่เสร็จเรียบร้อย มีสิ่งกีดขวางการจราจร ถนนที่เป็นดินลูกรังน้ำกัดเซาะ ถนนเป็นหลุมบ่อหรือมีสภาพไม่เรียบขรุขระ

๓.๓ ไฟฟ้าส่องสว่างเพื่อแสงสว่างแก่ผู้ขับขี่ในเวลากลางคืนชำรุดและ/หรือแสงสว่างไม่พอเพียงสำหรับการมองเห็นคนหรือสัตว์เมื่อเดินข้ามถนน

๓.๔ อุปสรรคทางธรรมชาติ ลักษณะภูมิอากาศ ทัศนวิสัยไม่ดีทำให้ผู้ขับขี่มีขีดความสามารถลดลงและอาจส่งผลให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้

๓.๕ สิ่งกีดขวางตกล้นบนช่องทางจราจรส่งผลให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้

๔. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

๔.๑ นโยบายและแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมาไม่มีความชัดเจนทั้งในด้านงบประมาณและเป้าหมายในการดำเนินการซึ่งขาดความต่อเนื่อง ขึ้นอยู่กับผู้บริหารซึ่งจะกำหนดในแต่ละช่วงเวลาของการดำเนินงาน

๔.๒ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายนอกดำเนินการด้านแก้ไขปัญหาดังกล่าวในบริบทและหน้าที่
หน่วยงานรับผิดชอบเท่านั้นทำให้แก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพไม่ครอบคลุม

๔.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลจี่ ไม่ได้จัดตั้งงบประมาณสนับสนุนดำเนินการด้านการป้องกัน
และลดอุบัติเหตุทางถนนได้ครบถ้วน (ตั้งงบประมาณเฉพาะเทศกาลปีใหม่และเทศกาลสงกรานต์)
และไม่มีการประเมินและบุคลากรไม่เพียงพอ

๕. สถิติการเกิดอุบัติเหตุองค์การบริหารส่วนตำบลจี่

๕.๒ ข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุ ผู้บาดเจ็บ และเสียชีวิต ปี ๒๕๖๓

- จำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุ จำนวน ๒ ครั้ง
- จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ จำนวน ๓ คน (บาดเจ็บธรรมดา)
- จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ จำนวน ๐ ราย

(ข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลจี่)

๖. ข้อเสนอแนะในการจัดการปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

องค์การบริหารส่วนตำบลจี่ วางแนวทางในการจัดการปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ที่เกิดจาก
ผู้ขับขี่เกิดจากยานพาหนะ พฤติกรรมในการขับขี่ และการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด โดยจะต้อง
ควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ คือ

๖.๑ การใช้ความเร็วสูงในการขับขี่ มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับการ
ขับขี่ด้วยความเร็วปกติ และเมื่อยามที่ผู้ขับขี่ต้องใช้เส้นทางที่ไม่คุ้นเคยแล้วละก็ การใช้ความเร็วสูงก็ยิ่งเสี่ยง
มากขึ้น แต่หลาย ๆ คน ในความรีบเร่งก็มีความจำเป็นที่จะต้องทำความเร็ว หนึ่งวิธีที่จะช่วยให้เราไม่ต้องขับขี่
ด้วยความเร็วก็คือการเผื่อเวลาเดินทาง และศึกษาเส้นทางก่อนออกเดินทางเสมอ

๖.๒ ความไม่พร้อมของผู้ขับขี่ อาการง่วงนอน ความเครียด อาการเมึนเมาต่างๆ สิ่งเหล่านี้
ล้วนแล้วแต่ทำให้ความสามารถในการขับขี่ลดน้อยลง

๖.๓ ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ป้ายเตือน ป้ายห้าม ข้อกำหนดต่างๆ บนท้องถนน ล้วนแล้วแต่มี
ความสำคัญยิ่ง ผู้ขับขี่ทุกคนจึงต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพราะจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้ทั้งตัวผู้ขับขี่เอง
และผู้ร่วมขับขี่บนท้องถนนคนอื่นด้วย

๖.๔ ความไม่พร้อมของยานพาหนะ อีกปัจจัยที่มีความสำคัญไม่แพ้กัน หากเมื่อคนพร้อม แต่รถไม่พร้อม
แล้วก็อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ ดังนั้นควรหมั่นตรวจเช็คสภาพรถให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ และคอยสังเกตถึงความ
ผิดปกติที่อาจจะเกิดขึ้นได้แม้จะเป็นรถใหม่ก็ตาม และสำหรับรถที่มีอายุมานานมากแล้ว ก็ควรตรวจเช็คให้ละเอียด
ยิ่งขึ้น

๖.๕ สิ่งแวดล้อมและทัศนวิสัยไม่ดี โดยเฉพาะในช่วงที่มีฝนตก ถนนลื่น ผู้ขับขี่จะต้องเพิ่มความ
ระมัดระวังให้มากยิ่งขึ้น และถนนที่สองข้างทางมีสิ่งกีดขวางไม่สามารถมองเห็นในระยะไกล หน่วยงาน
ที่รับผิดชอบและประชาชนในพื้นที่ จะต้องช่วยกันดูแลและบำรุงรักษาไม่ให้บดบังทัศนวิสัยในการมองเห็น

๗. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๗.๑ ด้านพฤติกรรมเสี่ยง

แผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลจี่ พ.ศ. ๒๕๖๔

หน้า ๑๕

- การประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงระดับพื้นที่ ในการลด ละ เลิกพฤติกรรมเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ
- สร้างการเรียนรู้กฎหมาย กฎจราจร และการใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้องมีความปลอดภัย

๗.๒ ด้านเครื่องมือและการรักษาเส้นทางคมนาคม

- จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานของทุกภาคส่วน
- ดูแลรักษา แก้ไข ปรับปรุง สภาพถนน สัญญาณไฟ เครื่องหมาย และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ให้อยู่ใน

สภาพที่มีความปลอดภัยต่อการจราจรซึ่งต้องร่วมมือกันทั้งรัฐบาลและประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน

๗.๓ ยานพาหนะไม่ปลอดภัย

- เพิ่มมาตรการในการตรวจสอบยานพาหนะก่อนมีการต่อทะเบียน ชำระภาษีประจำปี
- จัดตั้งจุดบริการตรวจสอบยานพาหนะก่อนการเดินทางในเส้นทางสายหลักทุกเส้นทาง
- สร้างวินัยในการใช้รถอย่างปลอดภัย ก่อนใช้ยานพาหนะ ต้องตรวจดูสภาพรถให้เรียบร้อย

๗.๔ กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย

- มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น ต่อเนื่องตลอดทั้งปี

๘. ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาแบบยั่งยืน

๘.๑ จัดการเรื่องอุบัติเหตุให้เป็นวาระแห่งจังหวัด ในการแก้ปัญหา โดยเฉพาะจากพฤติกรรมของคน

๘.๒ กระทรวงศึกษาธิการควรจัดวิชา เรื่องการจัดการภัยพิบัติและอุบัติเหตุเป็นหลักสูตรของ

สถานศึกษาในทุกระดับชั้น

๘.๓ ให้มีการจัดการภายใต้แนวความคิด ๑ ตำบล ๑ ศูนย์จัดการภัยพิบัติและอุบัติเหตุ

บทที่ ๔

วิเคราะห์ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลคันทอง

ปัญหา อุปสรรค การดำเนินการตามแผนแม่บทการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ผ่านมามีการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลคันทอง ได้รับนโยบายจากอำเภอ คันทองและจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวนผู้เสียชีวิต จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุ และจำนวนผู้บาดเจ็บ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง สืบเนื่องจากการดำเนินการบูรณาการการจัดเก็บข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบลคันทอง อำเภอคันทอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ข้อมูล ๓ ฐาน) โดยบูรณาการข้อมูลจากโรงพยาบาลคันทอง สาธารณสุขอำเภอคันทอง สถานีตำรวจภูธรคันทอง และมูลนิธิต่างๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๖ เห็นชอบให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงข้อมูลให้เปรียบเทียบได้ในระดับนานาชาติ และสามารถนำข้อมูลสถิติอุบัติเหตุทางถนนมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงแก้ไข พัฒนาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในช่วงปกติ และเทศกาลอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ที่กำหนดให้ช่วงปี ๒๕๖๕-๒๕๖๖ เป็นทศวรรษแห่ง ความปลอดภัยทางถนน

๑. สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยง

๑.๑ ด้านคน สาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ได้แก่

- ไม่สวมหมวกนิรภัย
- ขับรถเร็วเกินกำหนด
- ตัดหน้ากระชั้นชิด
- ไม่มีใบอนุญาตขับขี่
- เมาสุรา
- มือถือ/โทรศัพท์/รถจักรยานยนต์ ไม่ปลอดภัย
- ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย
- หลับใน / ง่วงนอน
- แสงรบกวนสายตา
- ฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจร / ขาดวินัยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร
- ขับรถย้อนศร
- ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะที่ขับรถ
- ฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร
- อื่น ๆ เช่น ตาบอดสี คนชรา ผู้ป่วยต่าง ๆ ไม่มีความชำนาญ ขาดทักษะ ปัญหาสุขภาพ

๑.๒ ด้านยานพาหนะ

- ยานพาหนะที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บและเสียชีวิตมากที่สุด คือ รถจักรยานยนต์
- บรรทุกเกินอัตรา / บรรทุกไม่ปลอดภัย
- อุปกรณ์ด้านความปลอดภัย (เข็มขัดนิรภัย หมวกนิรภัย)
- รถไม่มีอุปกรณ์มาตรฐาน หรือมีการดัดแปลงผิดไปจากมาตรฐานที่กำหนด
- อุปกรณ์พื้นฐานในการเดินทาง (ไฟหน้า ไฟหลัง ระบบเบรก) ชำรุด
- อุปกรณ์อื่น ๆ ชำรุด

๑.๓ ด้านถนน

ถนนที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่จะเป็นถนนสายหลักแต่กรณีที่เป็นช่วงเทศกาลสำคัญ เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ ฯลฯ อุบัติเหตุส่วนใหญ่จะเกิดบนถนนสายรอง เนื่องจากถนนส่วนใหญ่เป็นถนนสายรอง ซึ่งไม่มีอุปกรณ์ควบคุมการจราจร ไฟฟ้าส่องสว่างไม่เพียงพอ ลักษณะทางกายภาพของถนนไม่สมบูรณ์ ผิวถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ

๑.๔ สภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมก็เป็นปัญหาและปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง อย่างเช่น ไฟฟ้าส่องสว่างชำรุด และไม่เพียงพอ อุปสรรคทางธรรมชาติ และลักษณะภูมิอากาศ สิ่งกีดขวางกีดขวางบนช่องทางการจราจร เช่น สัตว์เลี้ยง

๒. ขอบเขตความรุนแรงของปัญหา

๒.๑ สาเหตุสำคัญของการเกิดอุบัติเหตุ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

อันดับหนึ่ง	ขับรถเร็วเกินกำหนด
อันดับสอง	เมาสุรา
อันดับสาม	ตัดหน้ากระชั้นชิด
อันดับสี่	มอเตอร์ไซค์/รถจักรยานยนต์ ไม่ปลอดภัย
อันดับห้า	ทัศนวิสัยไม่ดี
อันดับหก	มีสิ่งกีดขวางบนถนน

๒.๒ ยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุมากที่สุด เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

อันดับหนึ่ง	รถจักรยานยนต์
อันดับสอง	รถปิกอัพ
อันดับสาม	รถแท็กซี่
อันดับสี่	รถตู้
อันดับห้า	รถบรรทุก (๖ ล้อขึ้นไป)

๒.๓ สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ

๑. ขับรถเร็ว
๒. ไม่สวมหมวกนิรภัย
๓. เมาสุรา
๔. ขับรถประมาท (แซงในที่คับขัน/เฉี่ยวชน/ตัดหน้ากระชั้นชิด/ฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร)
๕. หลับใน
๖. ขับรถไม่เปิดสัญญาณไฟ ไม่ใช้แสงสว่างตามกำหนด
๗. ขับรถไม่ชำนาญ/ไม่เป็น
๘. เสพสารออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

- สาเหตุจากสภาพรถ ได้แก่ สภาพรถและอุปกรณ์ประกอบบกพร่องไม่สมบูรณ์

- สาเหตุทัศนวิสัยไม่ดี ได้แก่ ฝนตกถนนลื่น, แสงสว่างไม่เพียงพอ, สภาพผิวจราจรเป็นหลุม เป็นบ่อ

ถนนที่เกิดอุบัติเหตุสูงสุด (ทั่วประเทศ) คือถนนสายหลัก สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเส ถนนที่เกิด

อุบัติเหตุช่วงเทศกาลต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นถนนสายรองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ กรมทางหลวง ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อซึ่งไม่ดำเนินการซ่อมแซม และถนนในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจานจะเป็นถนนสายรอง บางส่วนเป็นถนนภายในหมู่บ้านเป็นร่องหลุม บ่อ ไม่เรียบ ชรุระ เป็นอุปสรรคในการจราจร องค์การบริหารส่วนตำบลดินจาน มีงบประมาณไม่เพียงพอในการทำถนนคอนกรีต ต้องทยอยทำตามงบประมาณที่ได้รับหรือที่มี

๓. ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ภายใต้การดำเนินงานยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน คือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านการบังคับใช้กฎหมาย

ปัญหา / อุปสรรค

๑. ประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการปฏิบัติตามมาตรการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง โดยเฉพาะมาตรการ ๑ร. ๒ส. ๓ข. ๔ม. (๑๐ รสขม) คือ ใช้ความเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ขับรถย้อนศร ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ไม่มีใบขับขี่ แสงในที่คับขัน เมาสุรา ไม่สวมหมวกนิรภัย มอเตอร์ไซด์ไม่ปลอดภัย และใช้โทรศัพท์มือถือขณะขับรถ

๒. มาตรการในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ไม่มีความสม่ำเสมอ

๓. ธรรมเนียมในการปฏิบัติตามกฎหมายจราจรของประชาชนในพื้นที่มีความแตกต่างกัน

๔. กำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ขาดแคลนงบประมาณ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่เพียงพอ เช่น เครื่องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ กรวยยาง ไฟกระพริบ ฯลฯ

แนวทางแก้ไข

๑. ควรเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งช่วงปกติและช่วงเทศกาลสำคัญต่าง ๆ

๒. ควรจัดประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้ดำเนินการด้วยความสม่ำเสมอ มีความเสมอภาคทั่วถึงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๓. ต้องมีการประชาสัมพันธ์ กวดขันสร้างจิตสำนึก ให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายให้มากขึ้น ในทุกพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเส

๔. สนับสนุนกำลังคน งบประมาณ และอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ

๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านวิศวกรรมจราจร

ปัญหา / อุปสรรค

๑. การติดตั้งป้ายโฆษณา และต้นไม้ปิดบังป้ายสัญญาณจราจรและปิดบังการมองเห็นทางแยก

๒. การรुक้าทางเท้า ผิวจราจร การประกอบกิจกรรมต่างๆ ในเขตทางและพื้นที่ปลอดภัย ในเขตทางในลักษณะของการกีดขวางการจราจรหรือบดบังทัศนวิสัยในการขับขี่

๓. การก่อสร้างแก้ไขปัญหาลูกตุ้มบนถนน ตามทางแยก ทางโค้ง และจุดอันตราย

แนวทางแก้ไข

๑. ควรแต่งตั้งคณะกรรมการระดับอำเภอ จังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ออกสำรวจเส้นทางถนนและสภาพถนนที่มีการจราจรหนาแน่น เป็นจุดเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ ป้ายโฆษณา ต้นไม้ ที่เป็นจุดอันตราย และส่งผลการสำรวจให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงในจุดนั้น ๆ

๒. ให้มีการบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการใช้ประโยชน์พื้นที่ในเขตทางอย่างเคร่งครัด เข้มงวด เสมอภาคทุกพื้นที่

๓.๓ ยุทธศาสตร์ด้านการให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม

ปัญหา / อุปสรรค

๑. ประชาชนขาดจิตสำนึกและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎจราจร
๒. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึงไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๓. ขาดงบประมาณในการประชาสัมพันธ์

แนวทางแก้ไข

๑. การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการรณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุโดยการบรรจุเนื้อหาในหลักสูตรการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนสำหรับนักเรียนตั้งแต่ภาคบังคับจนถึงระดับอุดมศึกษาและการศึกษานอกระบบ (กศน.)
๒. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ทุกรูปแบบ ทั้งวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตลอดจนสื่ออย่างต่อเนื่อง
๓. บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแนวร่วมในการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์แนวทางการรณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุ เพื่อให้มีความเป็นเอกภาพของการดำเนินการ
๔. กำหนดกลุ่มเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดอุบัติเหตุเป็นกลุ่มเป้าหมายในการรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจ
๕. รณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน ให้ทราบ และตระหนักถึงผลกระทบจาก อุบัติเหตุ รวมถึงผลกระทบที่จะตามมาในระยะยาว

๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการบริการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

ปัญหา / อุปสรรค

๑. บุคลากรไม่เพียงพอในการดำเนินงาน
๒. วัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะ และอุปกรณ์ช่วยชีวิต / กู้ชีพ / กู้ภัย มีไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินงาน

แนวทางแก้ไข

๑. ด้านบุคลากรให้เพิ่มศักยภาพบุคลากร พร้อมออกปฏิบัติการทางการแพทย์ฉุกเฉิน และให้มีบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมการปฐมพยาบาล และการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยพร้อมอุปกรณ์การช่วยเหลือพื้นฐานของ อบต. เทศบาล มูลนิธิ
๒. ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดการวัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะ และอุปกรณ์ช่วยชีวิตไว้ให้เพียงพอสำหรับการดำเนินงาน

๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการติดตามและประเมินผล

ปัญหา / อุปสรรค

๑. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการนำส่งข้อมูลผ่านระบบคอมพิวเตอร์
๒. ปัญหาด้านระบบเทคโนโลยีทั้งระบบ, อุปกรณ์ ICT ของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านข้อมูลขัดข้องไม่สามารถใช้งานได้ในขณะนั้น

๓. ไม่สามารถประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลเร่งด่วน

๔. ขาดการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

แนวทางแก้ไข

๑. ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการจัดทำข้อมูล และประสานข้อมูลให้อยู่ประจำสถานที่ที่รายงานข้อมูล และตรวจสอบข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

๒. ให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถเชื่อมโยง Internet และสามารถใช้ในการรายงานข้อมูลได้

๔. บทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ

๔.๑ ตามกรอบยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน (๕ Es)

๑. ใช้กลไกของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัด อำเภอนในการกำกับควบคุมดูแลการดำเนินการแก้ไขปัญหาคอขวดอุบัติเหตุทางถนนอย่างยั่งยืน

๒. จัดทำแผนแม่บทประจำปี ภายใต้ยุทธศาสตร์หลัก ๕ ด้าน (ยุทธศาสตร์ ๕ Es) โดยให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่

๓. เพิ่มบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษา อาสาสมัคร รวมทั้งองค์กรภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาคอขวดอุบัติเหตุในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

๔. ให้เพิ่มความเข้มงวดและกวดขัน ตามมาตรการ ๑๐ รสขม (๑ร.๒ส.๓ข.๔ม.) โดยการตั้งด่านตรวจการตระเวน ตรวจ เพื่อเป็นการป้องปราม และควบคุมการเกิดอุบัติเหตุที่อาจจะเกิดขึ้น

๕. มาตรการควบคุม เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ โดยการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องพฤติกรรมอันตรายจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ และหมวกนิรภัยที่ถูกต้อง

๖. จัดตั้งจุดตรวจ จุดสกัด อย่างเป็นระบบ มีความคล่องตัวและอ่อนตัวสูง รวมถึงจัดชุดปฏิบัติการเน้นตรวจจับผู้ขับขี่เร็ว หรือนำหวาดเสียว โดยเฉพาะเส้นทางที่กำหนดไว้ตามสภาพ

๔.๒ ตามกรอบ ๕ เสาหลัก ทศวรรษความปลอดภัยทางถนน

๕ เสาหลัก กรอบระดับชาติ

เสาหลักที่ ๑	เสาหลักที่ ๒	เสาหลักที่ ๓	เสาหลักที่ ๔	เสาหลักที่ ๕
❖ การบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนน	❖ ถนนและการสัญจรอย่างปลอดภัย	❖ ยานพาหนะปลอดภัย	❖ ผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย	❖ การตอบสนองหลังเกิดอุบัติเหตุ

การดำเนินการตามกรอบ ๕ เสาหลัก ทศวรรษความปลอดภัยทางถนน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในแต่ละเสาหลักอย่างชัดเจน เพื่อให้เป็นไปตามกรอบและหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Management)
 - ก. กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ
 - ข. พัฒนาแผนยุทธศาสตร์
 - ค. วางเป้าหมายระยะยาว
 - ง. จัดหางบประมาณ
 - จ. สนับสนุนระบบข้อมูล ติดตาม ประเมินผล
๒. ถนนและการสัญจรอย่างปลอดภัยยิ่งขึ้น (Safer Roads and Mobility)
 - ก. ส่งเสริมหน่วยงานจัดการถนน ทางฝั่งเมือง
 - ข. จัดระบบฝั่งเมือง ถนน การใช้ที่ดิน ตอบสนองความต้องการ
 - ค. ส่งเสริมสภาพการใช้ถนนปลอดภัย บำรุงรักษา
 - ง. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการสัญจรใหม่
 - จ. พัฒนาศักยภาพ และการถ่ายทอดความรู้
 - ฉ. ส่งเสริมการวิจัย ถนน สัญจร ที่ปลอดภัย
๓. ยานพาหนะที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น (Safer Vehicles)
 - ก. ประกาศใช้มาตรฐานยานพาหนะที่ปลอดภัย
 - ข. ประเมินความปลอดภัยรถยนต์ใหม่
 - ค. เข็มขัดนิรภัย
 - ง. ใช้เทคโนโลยีใหม่ เช่น ESC ,ABS
 - จ. ส่งเสริมรถที่มีมาตรฐานดี กีดกันรถคุณภาพต่ำ
 - ฉ. ดูแลคนเดินเท้า วิจัยการลดความสูญเสีย
 - ช. ส่งเสริมหน่วยงานใช้ยานพาหนะปลอดภัย ดูแลผู้โดยสาร
๔. การใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น (Safer Road Users)
 - ก. สร้างความตระหนัก เปลี่ยนทัศนคติ
 - ข. ควบคุมความเร็ว
 - ค. ดื่มไม่ขับ
 - ง. หมวกนิรภัย
 - จ. เข็มขัดนิรภัย รวมถึงเด็ก
 - ฉ. ระบบขนส่งสาธารณะ ความปลอดภัย รวมทั้งการขนส่งสินค้าและโดยสาร
 - ช. มาตรฐานใบอนุญาตขับขี่
๕. การดูแลหลังการเกิดเหตุ (Post-Crash Reponse)
 - ก. ระบบดูแล ช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยก่อนถึงโรงพยาบาล
 - ข. พัฒนาระบบศูนย์วิกฤตบำบัดและอุบัติเหตุ
 - ค. ระบบฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ
 - ง. ส่งเสริมระบบประกันภัย รับผิดชอบค่ารักษา

จ. เตรียมรองรับ AEC

ฉ. ส่งเสริมกลไกสอบสวนสาเหตุ

ช. ส่งเสริมการจ้างงานผู้พิการจากอุบัติเหตุ

ซ. วิจัย พัฒนา การจัดการหลังอุบัติเหตุ

โดยจังหวัดกาฬสินธุ์ มีเป้าหมายลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน ๕.๓๒ คนต่อประชากรหนึ่งแสนคนในปี ๒๕๗๐ และถือเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องดำเนินการให้เข้มข้นในทุกพื้นที่ จังหวัดนครราชสีมา

๔.๓ ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน :

๑. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หน่วยงานภาคีเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนน สนับสนุนเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ และสื่อต่างๆในการประชาสัมพันธ์ ให้จังหวัด และส่งมาให้ก่อน ๑ เดือน

๒. มาตรการทั่วไป ๕ มาตรการ และมาตรการเน้นหนัก ๖ ข้อ

๒.๑ มาตรการทั่วไป ๕ มาตรการ

- มาตรการด้านการบริหารจัดการ
- มาตรการด้านถนนและการสัญจร อย่างปลอดภัย
- มาตรการด้านยานพาหนะ ที่ปลอดภัย
- มาตรการด้านผู้ใช้รถใช้ถนน อย่างปลอดภัย
- มาตรการด้านการตอบสนองหลังเกิดอุบัติเหตุ

๒.๒ มาตรการเน้นหนัก ๖ ข้อ

- มาตรการด้านการบริหารจัดการ
- มาตรการด้านการบังคับใช้กฎหมาย
- มาตรการด้านสังคม
- มาตรการด้านวิศวกรรมจราจร
- มาตรการด้านการประชาสัมพันธ์
- มาตรการด้านการบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน

๓. ได้รับความร่วมมือ และข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ขนส่งจังหวัด ทางหลวงชนบท แขวงทางหลวง สาธารณสุขจังหวัด ปกครองจังหวัด โรงพยาบาล ตำรวจ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยจังหวัดนครราชสีมา บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด มูลนิธิ ภาคเอกชน ในพื้นที่

๔. ด้านวิศวกรรมจราจร ได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น แขวงทางหลวง ชนบท องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรับปรุงจุดเสี่ยง ผิวจราจร ติดป้ายเตือน ติดสัญญาณ ไฟกระพริบเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

๕. ผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้บริหารของจังหวัดค่อนข้างให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบก

๔.๔ อุปสรรคต่อการดำเนินงาน :

๑. จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นรวมทั้งประชากรแฝง และปริมาณการจดทะเบียนรถใหม่เพิ่มขึ้นทุกปี เป็นสาเหตุหนึ่งของการเพิ่มสถิติจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก

๒. จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นทางที่ประชาชนใช้เดินทาง ความคับคั่งของการจราจรจึงมีมากกว่าจังหวัดอื่นๆ ความเสี่ยงจึงมีค่อนข้างสูง

๓. ประชาชนบางส่วนฝ่าฝืนกฎจราจร เช่น การไม่สวมหมวกนิรภัย ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ขับขี่จักรยานยนต์สวนทางเดินรถ ขับขี่ขณะเมาสุรา ฯลฯ

๔. อัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องมีจำนวนไม่เพียงพอ

๕. มีการโยกย้ายบุคลากรที่รับผิดชอบรวมกันผู้บริหารระดับจังหวัดบ่อยครั้ง

๖. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมักให้ความสำคัญกับการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบก โดยเฉพาะช่วงเทศกาลเท่านั้น ไม่ได้เน้นหนักในดำเนินการตลอดทั้งปี

๗. การป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบก ยังขาดการเชื่อมโยงการบูรณาการในระดับอำเภอและระดับท้องถิ่น

๔.๕ ข้อเสนอแนะการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลคันทอง

๑. งานด้านการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนเป็นงานระดับชาติที่ควรมีการสนับสนุนจากหน่วยงาน และมีโครงการประสานเครือข่ายจากภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม

๒. การรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชนและเยาวชน โดยเฉพาะควรเน้นหนักในสถานศึกษา

๓. การกระตุ้นให้เกิดปัจจัยสำเร็จในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ เช่น การบังคับใช้กฎหมาย วิศวกรรมจราจร หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ

๔. ร่วมบูรณาการแนวทางการทำงานร่วมกันของเสาหลักทุกเสาทั้ง ๕ เสา โดยมีประเด็นสำคัญของรัฐบาล ที่นำมาขับเคลื่อนตาม “ทศวรรษความปลอดภัยทางถนน ดังนี้

- การสวมหมวกนิรภัย ๑๐๐%
- การบังคับใช้ความเร็วที่ปลอดภัย
- เมาแล้วขับ
- สมรรถนะผู้ขับขี่ ใช้ถนน เช่น การออกใบอนุญาตขับรถที่มีคุณภาพ
- ยานพาหนะที่ได้มาตรฐานความปลอดภัย
- การจัดการจุดเสี่ยง
- ระบบการดูแลรักษา มีระบบการเฝ้าระวังและติดตามประเมินผล
- พัฒนาระบบบริหารจัดการ (กลไกนโยบาย ตัวชี้วัดข้อมูล ติดตาม-ประเมินผล วิจัย พัฒนา

บุคลากร ฯ

๕. จัดทำเป็นวาระของจังหวัดที่ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมและให้ความสำคัญ เพื่อรับการเป็นประชาคมอาเซียน (AEC)

๖. ส่งเสริมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดเป็นนโยบายร่วมกันของสถาบัน/บรรณ เข้าหลักสูตร ชั่วโมง การเรียนการสอน

๗. สร้างการรับรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมตามนโยบายรัฐบาล/ส่วนกลางอย่างต่อเนื่อง

๘. ส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ/อุบัติเหตุจราจรทางบก/ ด้านสาธารณภัย ให้เกิดขึ้นกับตนเองและบุคคลรอบข้าง

บทที่ ๕

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลคันทนา ได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่โดยใช้กลไกศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด (ศปถ.จ.) ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ (ศปถ.อ.) และศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเต (ศปถ.อบต.คลองเต) ในการขับเคลื่อนนโยบาย กรอบแนวคิด ยุทธศาสตร์ มาตรการ และแผนงานด้านความปลอดภัยทางถนน ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม รวมทั้งสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน โดยได้กำหนดโครงการขับเคลื่อนกลไก ศปถ.จังหวัด ศปถ.อำเภอ ศูนย์ ศปถ.อบต.คลองเต เป็นประเด็นหลักในการขับเคลื่อนโดยมีแผนงานโครงการของหน่วยงานต่างๆ ที่มีภารกิจในระดับจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น

บทที่ ๖

การติดตามประเมินผล

การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดิ่ง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ สามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑. ติดตาม ประเมินความสำเร็จของแผนปฏิบัติการจากเป้าหมายการเสียชีวิต (๓ ด้าน)
๒. ติดตาม ประเมินผลการขับเคลื่อนของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด, ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนระดับอำเภอ, ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดิ่ง
๓. ติดตาม ประเมินผลจากแผนงาน/โครงการตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงานภาคีเครือข่าย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการประสานงาน และปรับปรุงแผนในระดับปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง
๔. สนับสนุนให้หน่วยงานมีการติดตาม ประเมินผลแผนงาน/โครงการของแต่ละหน่วยงาน และให้มีการรายงานความก้าวหน้าให้ผู้บริหารหน่วยงานได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ และมีการรายงานการขับเคลื่อนในคราวประชุมศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนอำเภอคำม่วง ทุกเดือน

ภาคผนวก

ภาคผนวก

มาตรการแผนงาน เพื่อการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ พ.ศ.๒๕๖๖

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. สร้างจิตสำนึก	๑.สร้างจิตสำนึกและวินัยการขับขี่ ตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา	๑. สร้างความตระหนักให้เห็นความสำคัญในการสวมหมวกนิรภัย เช่น มีการอบรมให้ความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๒.ทำ MOU กับหน่วยงานราชการ เอกชน ในการร่วมกันรณรงค์สวมหมวกนิรภัย เช่น อบรมให้ความรู้การขับขี่ปลอดภัย/การกำหนดมาตรการองค์กร ๓. ตำรวจจะต้องมีมาตรการ ดึงจุดตรวจ ดึงด่าน อย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอในการกวาดขันวินัยจราจร ๔. มีการร่วมมือกันของภาคีเครือข่าย เช่น สถานศึกษา สถานีตำรวจ สำนักงานขนส่ง ฯลฯ ในการประสานงาน	- โครงการอบรมปลูกฝังจิตสำนึกนักเรียนในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน (โดยเริ่มตั้งแต่ระดับอนุบาล)			๑. สนง.ปภ.จ.นศ สาขาพิษุน ๒. สถานีตำรวจภูธรเฝ้า พระนรา ๓. อำเภอเฝ้าพระนรา ๔. ประชาสัมพันธ์ ๕. ขนส่งจังหวัด ๖. ศึกษาธิการจังหวัด ๗. ทุกส่วนราชการ ๘. ภาคเอกชน

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๒. การรณรงค์สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐% เริ่มจากส่วนราชการโรงเรียนสถานศึกษา	๑. มีการรณรงค์ให้เห็นถึงความสำคัญในการสวมหมวกนิรภัย โดยการให้ความรู้ให้แก่โรงเรียน ๒. การปลูกฝัง การปลูกจิตสำนึกในการสวมหมวกนิรภัย ๓. การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ให้แก่โรงเรียนและสถานศึกษา ๔. การให้ความรู้ สอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมหน้าเสาธง ๕. มีการติดตามประเมินผล เช่น กิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติสถานศึกษา บุคคล นักเรียน ที่ดำเนินการตามกิจกรรมที่ได้สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐ %	- โครงการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ให้ประชาชนในพื้นที่			๑. ประชาสัมพันธ์จังหวัด ๒. อำเภอถ้าพระพรรา ๓. ศึกษาธิการจังหวัด ๔. ทุกส่วนราชการ
๒. พัฒนาบุคลากร	๑. เตรียมบุคลากรประจำจุดตรวจ (กำลังพล ความรู้ทักษะ) อย่างน้อย ๑ จุด	๑. จัดทำคู่มือความรู้แก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ๒. จัดอบรมผู้ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญในการปฏิบัติงาน	- โครงการจัดทำคู่มือปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดตรวจ			

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๒. กำหนดกลยุทธ์/วิธีการ ในการปฏิบัติของ เจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจ อย่างน้อย ๑ จุด	๑. อบรมให้ความรู้วิธีการปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจ ๒. ประสานตำรวจให้มีความรู้กับ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และร่วม ประจำจุดตรวจ ๓. ไม่ตั้งจุดตรวจในพื้นที่ที่มีความ เสี่ยงต่ออุบัติเหตุ เช่น ทางโค้ง ฯลฯ	- โครงการอบรมให้ความรู้ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ประจำจุดตรวจ			๑. อำเภอคำม่วง ๒. สถานีตำรวจภูธรคำ ม่วง ๓. สำนักงาน สาธารณสุขอำเภอ คำม่วง
๓. เพิ่มศักยภาพการ บริหารจัดการจุด ตรวจ	๑. การตั้งจุดตรวจหลัก/ จุดตรวจรอง/หรือด่าน ชุมชน ในที่ปลอดภัยและมี อุปกรณ์สำหรับจุดตรวจ เช่น กรวยยาง แผงไฟ เสื้อสะท้อนแสง กระบอง ไฟ ให้พร้อมในการ ปฏิบัติงานอย่างน้อย ๑ จุด	๑. มีมาตรฐานกลางของจุดตรวจ โดยมีแนวทางและวิธีปฏิบัติที่เป็น แนวทางเดียวกัน โดยส่วนราชการที่ เกี่ยวข้องมีการสนับสนุนอุปกรณ์ ประจำจุดตรวจตามมาตรฐาน ดังกล่าวได้ ๒. การตั้งจุดตรวจต้องอยู่บริเวณ สถานที่ที่มีความปลอดภัย ไม่ควรตั้ง จุดตรวจบริเวณที่เป็นโค้ง ใกล้ สะพานไม่มีไหล่ทาง	๑. โครงการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ประจำจุดตรวจ		- งบจังหวัด - งบ อบต.ดินจี่	๑. สถานีตำรวจภูธรคำ ม่วง ๒. อบต.ดินจี่ ๓. อำเภอคำม่วง
	๒. บริหารจัดการจุดตรวจ โดยให้องค์การบริหารส่วน ตำบลคำม่วง จัดหา อุปกรณ์สำหรับจุดตรวจ	๑. สร้างมาตรฐาน หลักเกณฑ์ สำหรับจุดตรวจ จะได้มีมาตรฐาน เดียวกัน				๑. อบต.ดินจี่ ๒. อำเภอคำม่วง

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	รองให้พร้อมในการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้ถนนและผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อย ๑ จุด	๒. ประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินการ ๓. ออกตรวจเยี่ยม กำกับ ดูแล				
๔. สร้างถนนปลอดภัย	๑. กำหนดเส้นทางถนนปลอดภัย/กวดขันวินัยจราจร/สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐% เป็นถนนต้นแบบจำนวน ๑ เส้นทาง	๑. กำหนดเส้นทางปลอดภัย อย่างน้อยจำนวน ๑ เส้นทาง โดยประสานความร่วมมือกับอำเภอคำม่วง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ๒. บังคับใช้กฎหมายและมาตรการทางสังคม เช่น การสวมหมวกนิรภัย กำหนดความเร็วในการขับขี่ ๓. ใช้เครื่องมือในการตรวจจับอัตโนมัติ เพื่อลดการปะทะระหว่างบุคคล ๔. ตรวจสอบโครงสร้างพื้นฐานของเส้นทาง เพื่อปลอดภัยของผู้ขับขี่	๑. โครงการถนนในเขต อบต. ดินจี้ เป็นถนนปลอดภัย ๒. โครงการ ๑ ตำบล ๑ ถนนปลอดภัย			๑. อำเภอคำม่วง ๒. สถานีตำรวจดินจี้ ๓. อบต. ดินจี้ ๔. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ๕. หน่วยงานเจ้าของเส้นทางในพื้นที่
๕. ติดตามประเมินผลสร้างความยั่งยืน	๑. กำหนดตัวชี้วัดในการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เช่น ตัวชี้วัดใน	๑. ให้บันทึกข้อมูล ประวัติ การจับกุม เปรียบเทียบและสรุปผลของการดำเนินการ เพื่อเป็นตัวชี้วัดในการกำหนดแนวทางป้องกัน				๑. อำเภอคำม่วง ๒. สถานีตำรวจดินจี้ ๓. อบต. ดินจี้ ๔. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

แผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลดินจี้ พ.ศ. ๒๕๖๕

หน้า ๓๓

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	การจับกุม/ปรับ การบังคับใช้กฎหมายการรายงานผลการปรับเป็นรายเดือนตามเป้าหมายพื้นที่ต้องมีผลงาน มีมาตรการจับ ปรับโทษสูงสุด มีการจับจริง ปรับจริง	๒. กำหนดปฏิทิน การตั้งจุดตรวจประจำสม่ำเสมอ				
	๒. ให้ส่วนราชการเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ร่วมกับนายอำเภอคำม่าง	๑. มีการประชุมวางแผน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหาแนวทางดำเนินการ ๒. จัดตั้งคณะทำงานทุกจุด เพื่อรับทราบและแก้ไขปัญหา ๓. กำหนดกิจกรรมการดำเนินการและมาตรการในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ๔. สรุปผลการดำเนินการ และปัญหาตามมาตรการในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง				๑. นายอำเภอคำม่าง ๒. ส่วนราชการประจำอำเภอทุกส่วนราชการ